

Irena Zieniewicz - na granicy

W obliczu rozgrywających się tuż za wschodnią granicą Polski wydarzeń „syndrom granicy” nabiera dodatkowego znaczenia, stwarzając szerokie pole interpretacyjne, co zostało zaakcentowane w twórczości Ireny Zieniewicz, która uważnie obserwuje wszystko to, co dzieje się na świecie. Sięga po różnorodne dziedziny, takie jak m.in. rzeźba, instalacja, prace site specific, malarstwo, grafika artystyczna i projektowa, by odnieść się do ważnych problemów współczesności. Wykorzystuje te media, mając świadomość, że materialność dzieła pozwala pełniej wybrzmieć ideom: równości wszystkich ludzi, szacunku dla ich godności, wolności.

"Bordeline" – tytuł wystawy w Galerii Re:Medium może implikować różnorodne skojarzenia interpretacyjne, takie jak: połączenie dwóch słów „border” – granica, „line” – linia, sztuczny podział, dzielenie przestrzeni/dzielenie społeczeństw, granica jako próba ochrony przed napływem „złego”, budowanie granic – próba stabilizacji sytuacji politycznej. Mechaniczny zabieg – rysowanie granic, który powtarza się w pracach Ireny Zieniewicz, nawiązuje również do pojęcia znanego w psychiatrii.

„Borderline” to także osobowość z pogranicza: mimo że stan emocjonalny tych osób nieustannie się zmienia, to jednocześnie jest on stabilny; określa się to pojęciem: „stabilnej niestabilności”.

Interesujące dla twórczyni są zależności między „osobowościami z pogranicza”, „sytuacją na granicy”, „osobami, które są na granicy” – zarówno dotyczy to faktycznej sytuacji geograficznej (osoby koczujące na granicy polsko-białoruskiej), ale także „osoby, które są na granicy wytrzymałości fizycznej i psychicznej”.

W swojej twórczości Irena Zieniewicz porusza takie tematy, jak: emigracja, dyskryminacja, tożsamość, prawa człowieka, ksenofobia i nietolerancja. Należy do grona progresywnych artystek, które torują drogę ku wolności myślenia, łamiących bariery przyzwyczajęń, skojarzeń, zapisów pamięci oraz skłonności do kategoryzowania.

Jak podkreśla kuratorka wystawy – Adriana Usarek: "Głos artystów jest tu szczególnie istotny, to oni najczęściej interpretują współczesne zjawiska i problemy. Irena Zieniewicz, za pomocą wyrazistego języka sztuki, komentuje napięcia występujące we współczesnym świecie. Na problemie wyznaczania granic skupia się zarówno w pracach wykonanych w technice sitodruku wielkoformatowego, jak i w cyklu dzieł malarskich na płótnie, o nieregularnych kształtach, utrzymanych w ziemistej palecie barw (moro). Niekonwencjonalne granice, cięcia, stanowiące główne elementy tworzonych przez nią obrazów nie narzucają jednoznacznej interpretacji, wymagają od widza, by sam je subiektywnie odczytał".

materiały prasowe